

סידור תפלה דהרשי"ש

הטולם עוד ל"ל כי מה שנמשך הל"מ בצרכת הלולב בקדש' במלוחיו וכו' והל' ע"י
נפילת הלולב [וכמ"ס בנה"ש די"ז ע"ב יעו"ש ואח"כ מהרצנים דבישיבתנו יל"ו
ס"ל כי מ"ס הרב ז"ל כי הל' נמשך ע"י המטה לא ר"ל ע"י הנפילת הלולב
דוקא כמס"ל אלא ר"ל ע"י הנטויע של הלולב עכ"ד.]

וכ"ז הוא בבחי' לל"מ דל"מ דלל"מ הכולל וכולם נקראים ל' בערך ל"מ
הכוללים הנמשכים בהקפות וכן כתב הרב היר"א צמ' וכן מבואר בנה"ש דל"א
ע"ג יעו"ש. עוד מ"ס כאן יכוין להטלות פנפי הז"ה וכו' טיין בשמן ששון ח"ד

דק"א ע"א וז"ל ומ"ס שכבר נחפשו לא ידענן מתי נחפשו נראה שהוא מבחי'
החפשות המוחין בז"א בר"ה ויוה"כ בחפלה בק"ס ובעמידה יעו"ש וכן ס"ל
להרב הנז' יל"ו :

והרה"ג שר"ה יל"ו דעתו שהוא בחי' החפשות המו' בז"א בצרכת הלולב דהיינו
הל"מ בקדשנו וכו' והל' ע"י נפילת הלולב פמס"ל ואח"כ ע"י נטויע הלולב
פולים פנפי הז"ה לשורשם שדעת ומשם פולים דרך המדרגות לשורש היסוד
דבארחא דבפלגותא דשערי ולהמשיך משם אור רב ולהמשיכו דרך המדרגות

הנז"ל לג"ר דדעת שהם סוד יק"ו וכו' וזהו המשכת החם יס לזו"ן דשנה אשחקד
והזיווג דש"ע גם הוא לזו"ן הנז' כמ"ס בנה"ש דל"א ע"ב בד"ה הנסירה שבר"ה
יעו"ש עכ"ד ופנ"ד ויעב"א :

א"א סהרי"מ נ"י והלטיר אלעזר ידיד הלוי

סידור תפלה להרש"ש

יכוין בנענועי הברכה

להעלות גנפי הז"ת שהם נפשות ורוחות הנ"ר של הדעת שהם החסדי'
שכבר נתפשו ברק דז"א עם הארת החב"ד דדעת שבהם שהם

תלבל ושינוי :

לעלות ע"י היסוד שהוא הלולב דרך פנימיות חוט השדרה :

לעורר שורשם שבדעת דז"א :

לעלות גם הם ע"י שורש היסוד שבהם :

לעורר שורשם שביסודות דאז"א שהם הז"ת דדעת התחתון דתרין

עטרין המתפשטים בחב"ד דדעת שהם סוד יה"ן :

לעלות ולעורר שורשם שכויק דאז"א שהם הנ"ר דדעת התחתון :

לעלות ולעורר שורשם שבדעת דאז"א דתרין עטרין עצמם :

לעלות ולעורר שורשם שביסוד דחוב"ב דחין וגרון דא"א :

לעלות ולעורר שורשם שבדעת דא"א :

לעלות ולעורר שורש היסוד דבאורחא דפלוגתא דשערי להמשיך משם אור

רב ולהמשיכו דרך המדרגות הנז' לנ"ר דדעת שהם סוד יה"ן להאיר בנ"ר

של הז"ת ומשם רז"ת שעלו ויכוין לחזור ולהורידם למקומם ולהמשיך מנ"ר

דדעת מוחין דנח"י לחב"ד דויק דחנ"ת דחנ"ת ורנח"י דז"א :

ומשם מכפנים מכים בחזה ויוצא הארת החסדים עם הארת שם יה"ן

שבהם שהם הנפשות שבהם אל דעת דפר' חב"ד דויק דחנ"ת דחנ"ת

ורנח"י דנוקבא ה' אחרונה ומשם לויק דילח :

בטנין נטנופי ההלל שהיא מיומא דכולהו ספ"ח דרוסי הלולב פ"ג באורכ.

כונח נטנופי הלולב צ"ד נטנופיש: בג' הולכות להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד.

יום א' החכמה

בהודו א באנא א באנא ב בהודו ב

דחכמה דבינה דחסדים ב' דגבו' דדמס

דרום דחסד	צפון דגבורה	מזרח דת"ס	מעלה דחסד	מטה דגבו'	מערב דת"ס
--------------	----------------	--------------	--------------	--------------	--------------

דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס
 דחסד עליון דדמס (*) דפר' יומא דכולהו דחו"צ הכוללים דז"א עס ג' קוי חח"ן
 בג"ה דת"י דללמי המו' דנרנח"י עס המו' דיה"ז:

בהודו א באנא א באנא ב בהודו ב

דע"צ דס"ג דמ"ה דב"ן

מלובשים עס הויו"ס ואסי"ה בניקוד מלובשים בהם המו' שהם חיות ונשמות ורוחות
 דנרנח"י :

בהודו דחיה באנא דנשמה באנא דחיה דרוח בהודו דנשמה דרוח

יום א' דחיה

דרום דחסד	צפון דגבו'	מזרח דת"ס	מעלה דחסד	מטה דגבו'	מערב דת"ס
--------------	---------------	--------------	--------------	--------------	--------------

דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס
 דנשמה ודחיה דז"א :

לג' קוי חח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד דחכמה

דרום דחסד	צפון דגבו'	מזרח דת"ס	מעלה דחסד	מטה דגבו'	מערב דת"ס
--------------	---------------	--------------	--------------	--------------	--------------

דחג"ה דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס
 דז"ק דחו"צ הכוללים דז"א :

וג'

(*) ח"ה לריך לכוין בנטנופי ההלל עד"ז להעלות ענפי הז"ת שהם נפשות
 ורוחות דנ"ר של הדעת שהם החסדים שכבר נתפשטו בז"ק דז"א עס הארת החב"ד
 דדמס שבהם שהם הלולב ומיני' לעלות ע"י היסוד שהיא הלולב דרך פנימיות
 חוט הסדרס לעורר שורשם שבדעת דז"א להעלות גם הם ע"י שורש היסוד
 ג' דפוכיה שנסס

סידור תפילה להרש"ש

וג' הוצאות בחזה יכוין להמשיך הארת המלכיות דפרל"ף. הנו' עם הדעות דללמים
הנו' ומספר השמות והנפשות דנרנח"י הנו' דז"א :

לג' קיי חח"ן בג"ה דס"י דחכמה :

בהודו דחכמה באנא דבינס באנא דחסד דדעס בהודו דגבו' דדעס

דרום דחסד	צפון דגבו'	מזרח דס"ס	מעלה דחסד	מטה דגבו'	מערב דס"ס
--------------	---------------	--------------	--------------	--------------	--------------

דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס | דחג"ס דחג"ס

דו"ק דחו"צ הכוללים דיפקצ ורחל :

וכענין כונה זו היא ביום צ' אלא שהיא נהמשיך כחצ"ד דבינות דחג"ס
וחג"ס דנה"י :

וביום ג' להמשיך כחצ"ד דדעות דחג"ס דחג"ס דחג"ס דנה"י :

וביום ד' להמשיך כחצ"ד דחכמה דנה"י דחג"ס ונה"י דנה"י :

וביום ה' להמשיך כחצ"ד דבינות דנה"י דחג"ס ונה"י דנה"י :

וביום ו' להמשיך כחצ"ד דדעות דנה"י דחג"ס ונה"י דנה"י :

וביום ז' יכוין בג' הולכות להמשיך חח"ן בג"ה דס"י דכחצ"ד דחצ"ד דמלכיות

דרום

שבהם לעורר שורשם שביסודות דאו"ח שהם הז"ת דדעת דהחסון דארין
עטרין המתפשטה בחצ"ד דדעת שהם סיד יה"ו להעלות ולעורר שורשם שבו"ק
דאו"ח שהם הג"ר דדעת דהחסון לעלות ולעורר שורשם שבדעת דאו"ח דארין עטרין
עלמס לעלות ולעורר חסד עליון דדעת דפר' יומא דכולהו שהוא חסד העליון
העומד למטלה תחת הגרון בין צ' כספין דא"א ומסס יורדין דרך המדרגות לחסד
עליון דדעת דפר' יומא דכולהו דחו"צ הכוללים דז"א ואלו הם סדר עליה המדרגות
של ההלל וכן נוהגים בישיבתנו לעורר המדרגות האלו דוקא ועיין צס' פתח פינים
דק"א ע"א מש"כ ע"ז עש"ב ומבין :

א"א מהרי"מ כ"י וסלעיר אלעזר ידיד הלוי

מידור תפלה להרש"ש

דרום	צפון	מזרח	מעלה	מטה	מערב
דחסד ונלח	דגו"ה דנה"י	דת"ס ויסוד	דחסד ונלח	דגבו' והוד	דת"ס ויסוד
דנה"י וחג"ס	וחג"ס דחג"ס	דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס
דחג"ס דחסד	דחסד העליון	דחג"ס דחסד	דנה"י דחסד	דנה"י דחסד	דנה"י דחסד
העליון דז"א:	דז"א.	עליון דז"א.	העליון דז"א.	העליון דז"א.	עליון דז"א.

עם הללס והמו' והגרנח"י כידוע. לחח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד דחצ"ד דמל'.

דחסד ונלח	דגבו' וכוד	דת"ס ויסוד	דחסד ונלח	דגבו' והוד	דת"ס ויסוד
דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס
דחג"ס	דחג"ס.	דחג"ס	דנה"י	דנה"י.	דנה"י.

דו"ק דחו"צ הכוללים דז"א.

ובג' הובאות בחזה להמשיך הארת המלכו' הפר' הנו' עם הדמות דללס סמו' הנו' ומספר הסמוס והנפשים דגרנח"י הנו' דז"א לחח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד דחצ"ד דמלכות.

דחסד ונלח	דגבו' והוד	דת"ס ויסוד	דחסד ונלח	דגבו' והוד	דת"ס ויסוד
דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס	דנה"י וחג"ס
דחג"ס.	דחג"ס.	דחג"ס.	דנה"י.	דנה"י.	דנה"י.

דו"ק דחו"צ הכוללים דיעו"ר.

הקדמה להרב היר"א זלה"ה

כונת ברכה ונענועי ההלל הוא לצורך המשכת מו' יוסר פנימיים מהמו' שנמשכו בברכה ונענועי הלולב לפיכך כונת העלאת מ"ד ומ"ן בצרכת ההלל הוא להעלות בירורי פרלו' הפנימיים דמלכויות דחצ"ד דו"ק חג"ס ונה"י דחג"ס ודנה"י דו"ן ולבמשי' ללס דמו' מפר' חסד העליון יומא דכולהו העומד למעלה תחת הבינה בין חרין כהפין (שט"ו פ"ה) נרנח"י דנשמה ודחיה לפר' הפנימי' דחצ"ד דו"ק דו"ן ומשם מצפנים מכים בחזה ויולא הארחס אל דעת פנימי דנוק' ומשם לפר' הפנימי' חצ"ד דו"ק דנוק' והם ממש על סדר המשכת נענועי הלולב אלף שבהלל הם ארבע נענועים כוללים ארבע מו' דעסמ"ב חו"ב חו"ג הו"ו בז"א וס' אחרונה דנוק' כנו' בסיף פ"א דשער כ"ה דרושי הללס וכל מוח מארבע מוחין הנו' להמשיכו בחח"ן בג"ה דת"י דפר' חצ"ד דחצ"ד הפנימיים דו"ק חג"ס ונה"י דחג"ס ודנה"י דרעס ודגופא דו"ן ודעס וגופא דנוק' שהם יעקב ורחל וכל זה הוא כללס דל' דללס דהיינו **ל"מ** בצרכת וצ"ב נענועים דהלל וכולס נקראים צ"ב בערך **ל"מ** הכוללים הנמשכים בהקפות ונמשכים מפר' יומא דכולהו דבחי' היום וכו' לקמן בעה"י ע"כ:

דא"א

סידור תפלה להרש"ש

הודו ליהוה יאהדונהי פי טוב פי לעולם חסדו:

דרום	צפון	מזרח מעלה	מטה מערב
ע"כ דחסד	ע"כ דגבורה	ע"כ דחסד	ע"כ דחסד
דחג"ס דחג"ס	דחג"ס דחג"ס	דחג"ס דחג"ס	דחג"ס דחג"ס
יהו	הוי	ויה	ויה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

ע"כ יוד	יין	הי
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף אלף הא אלף הא יוד
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד האואו הא	יוד הה וו הה	אלף הא יוד הא
אאל או אלוה	יוד האואו הא	אהיה
אלוה	י יה יהו יהוה	י ה
אלף למד	יהוה	אלף למד אלף למד הי
יהוה	יאהדונהי	אלף למד הי יוד
ע עב עבא	שין שין דלת שין	אלף למד הי יוד ממ
עבא	דלת יוד	יהוה
	שין דלת יוד	אדני
		עבאו עבאות
		אות

יְהִי לְנוּךָ יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּדֶיךָ
 וְצַדִּיקִים עֲשֵׂי רְצוֹנְךָ וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּכִם
 בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדְךָ
 כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָעִים לְזַמֵּר וּמַעֲזֵרם וְעַד
 עוֹלָם אֲתָה יְאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהִי מְלֶכֶךְ מְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת
 אָמֵן :

רשם יחוד קב"ו יאחדונהי בדחילו ורחימו יאהויתה ורחימו ודחילו איההיוהה
 ליהדא שם י"ה ב"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנח אנחנו באים
 להקיף את התיבה שבה ספר התורה דונמא עליונה זעיר ונוק' יחדיו זכר
 להקפת המזבח נוק' קדישא אשר תסוכב גבר אנא האל עליון גומל חסדים
 טובים מעשה ידינו כוננה עלינו ובכה סגולת הקפתינו יהי מושך חסד א"ל
 אל"ף למ"ד העולה במספר הק"ף אור מקיף החסד אשר משלשה שמות יה"ו
 שבכל חסד וחסד שמספר שלשתן שם ס"ג יוד הי ואו הי ששורש זה השם הוא
 ייא"ו כמספר א"ל ומשרשיו יפרה ומספרו ג"כ כמספר השלשה יודי"ן של שלשה
 שמות יה"ו עם כללותם יחד א"ל ועם הקפה זאת ראשונה יומשך בחינת
 מקיף חסד שבחסד שברעת ז"א בחסד החסד שבנו"ק גופא קדישא אשר בו
 שם ס"ה יוד הא ואו הא שהשלשה אלפין שבו הם שורש שלשה אהי"ה במלואותם
 ביודי"ן אשר מספר שלשה שמות אהי"ה בפשיטותם יעלו למספר שם ס"ג יוד
 הי ואו הי שממנו יוצא חסד אל פשוט ומשם יומשך אור המקיף הוה אל
 התיבה נוק' קדישא :

יום א'

ט"ו הדיבור יכוין להמסך המקי' כחכ"ד דחכמא דחג"ס דחג"ס וחג"ס דנס"י

דחסדים (יוס ז' דג"ר דדעת דאי') דו"ק דדעת דאימא טס ג' יודין ואלף דס"ג
 גי' אל לנוק'.

ט"ו הדיבור מאימא יוד הי ואו הי אל

סידור תפלה להרשיש

ע"י המעשה יכוין להמשיך המקי' כחכ"ד דחכמה דחג"ס דחג"ס וחג"ס דנס"י (יום ז' דג"ר דדעת דז"א) דדעת דז"א ודיומא דכולהו עס"ג, יס"ו דרע"ב ס"ג מ"ה שפשוטס גי' ס"ג שהס ג' יודי"ן ואלף גי' אל לנוק'.

ע"י המעשה יוד הי ויו יוד הי ואו יוד הוא ואו גי' ס"ג.

מדעת דז"א יוד הה וו הה | יוד הה וו הה | יוד הה וו הה א לסה' סחאה

יוד הי ואו הי אל

וע"י האדם יכוין להמשיך המקי' דכחכ"ד דחכמה דחג"ס דחג"ס וחג"ס דנס"י דחסדי' (יום ז' דג"ר דגופא דז"א) דו"ק דגופא דז"א עס המו' דסס מ"ה שהג' אלפי"ן שבו הס ג' אהי"ס דיודי"ן גי' ס"ג שהג' יודין ואלף שבו גי' אל לנוק' :

ע"י האדם מגופא דז"א יוד הוא ואו הוא

אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי

יוד הי ואו הי גי' אל וג' אל גי' סגן

בינה דנוק'	דעת דנוק'	חכמה דנוק'
אלף הה יוד הה	יוד הה וו הה	יוד הוא וו הה
ה י ה י	יוד יוד הה יוד הה	יוד יוד הה
אה אהי אהיה	וו יוד הה וו הה	יוד הוא וו
	יוד יוד הא יוד הא	יוד הוא וו הה
	ואו יוד הא ואו הא	י יה יהו יהוה
גבורה דנוק'	ס"ס דנוק'	מסר דנוק'
יהוה	אלף למד הי יוד סס	אלף למד
אלהים	צ ב א ו ת	אלה אלף למד
אנדטם	ה ש ת פ א	אל
סוד דנוק'	יסוד דנוק'	נלח דנוק'
אלהים	שין דלת יוד	אל
א אל אלה אלהים	ש ש ש ש ש ש	אל
	ש ש ש ש ש ש	אל
	מל' אלף דלת נון יוד	א אל
	א ד נ י	א אל
במוכן	א אד אדנ אדני	ב ב

הקדמת החקפות

דע כי מעתיקא כבר נמשכו ונחפשו והקיפו ז' הוי"ו"ם דמקיפין לז' פרצו' שהם הוי"ו"ם בני' קמ"ך פת"ח לאבא הוי"ו"ה בפתח ליש"ם הוי"ו"ה בליר"י לבינה הוי"ו"ה בניקוד אלהים לתבונה הוי"ו"ה ברבי"ע לז"א הוי"ו"ה בחול"ם ליעקב הוי"ו"ה בליר"י שב"א ללאה וכולם נחשכים מעתיקא אחת לאחת ממטה למעלה מעתיקא לאבא ומאבא ליש"ם מי"ם לבינה וכו' :

ועתה ציוס א' יכוין להמשיך ולהוריד ולרחות כל הז' מקפי' דז' הפרצופים מקיף דכל פרצו' להקיף לפרצו' שהחיו ויחיל מחתא לעילא מקיף דלאה לרחל ומקיף דיעקב ללאה ומקיף דז"א ליעקב וכו' עד מקיף דאבא ליש"ם ואז יחזור יכוין להמשיך מעתיקא ז' מקיפים אחרים עליונים לז' הפרצופים הנז' וימשיכם מחתא לעילא. וציוס א' יכוין להמשי' מעתי' מקיף דלאה לרחל וכן בזה הסדר הוא הולך וממשי' בכל יום מקיף אחד ממקי' ההחתינים מלאה לרחל ומקיף אחד ממקיפים העליונים מעתיקא לאבא ומאבא ליש"ם וכו' עד פלות כל הז' מקיפים ההחתינים ציוס ז' לרחל וגם כל פרצו' הגיע המקיף שלו מז' המקיפים העליונים ואח"ך צו' הקפות דיום הז' יחזור להמשי' הז' המקיפים העליונים לרחל על סדר הנז' ולהמשיך מעתיקא ז' מקיפים יותר עליונים לז' פרצופים על סדר הנז' :

הקפה דיום א'

	יהוה
ומעתיקא מקיף דלאה שהוא הוי"ו"ה בני' ליר"י שב"א	יהוה
ומאבא מקיף דאבא שהוא הוי"ו"ה בני' קמ"ך פת"ח	יהוה
ומי"ם מקיף די"ם שהם הוי"ו"ה בני' פת"ח	יהוה
ומבינה מקיף דבינה שהוא הוי"ו"ה בני' ליר"י	יהוה
ומתבונה מקיף דתבונה שהוא הוי"ו"ה בני' אלהים	יהוה
ומז"א מקיף דז"א שהוא הוי"ו"ה בני' רבי"ע	יהוה
ומיעקב מקיף דיעקב שהוא הוי"ו"ה בניקוד חול"ם	יהוה
להמשיך מלאה מקיף דלאה שהוא הוי"ו"ה בני' ליר"י שב"א	יהוה
יכוין	

(* א"ה טיין צם' דב"ש במנהגי' מנהג ט' וז"ל וגם "בימים שבין יוס"כ לסוכות ובסוכות ובאסרו חג אין לנו מכונים כי אם בסוכות בנטנועים ובזרכת סלולב ובזרכת סהלל בימים שיש בהם נפילת לולב לאסוקי שבת של חול המועד ובח')

עליון דא"א וישסו"ת, לג"ר דו"ק דדעת עליון דחו"צ דזו"ן. ועיי' **הקפת התיבה** בכל יום מזי ימים אשר זהם אדם לצור מעשה, עיי' הדבור נמשך ו"ק דג"ר דדעת העליון דא"א וישסו"ת, לו"ק דג"ר דדעת העליון דחו"צ דזו"ן וכשהוא מקיף וצידו כלולב נמשך ו"ק דג"ר דדעת תחתון דא"א וישסו"ת לו"ק דג"ר דדעת תחתון דחו"צ דזו"ן, וציוס **הו"ר** מלמד יומנו אשר הוא במלכות דחג"ת וג"ה דחג"ת, וחג"ת נה"י דנה"י-שנעשה בהקפס ראשונה, עוד ממשיכים עיי' ז' הקפות עיי' אדם, ממשיכים עיי' הדבור ג"ר דג"ר דדעת עליון, ועיי' מעשה כלולב שצידו ממשיכים ג"ר דג"ר דדעת תחתון דחו"צ, מג"ר דג"ר דדעת עליון ומג"ר דג"ר דדעת תחתון דא"א וישסו"ת, לג"ר דג"ר דדעת עליון ודעת תחתון דחו"צ דזו"ן. **ובש"ת** עיי' ז' הקפות ממשיכים כתרים מכתרים דדעת עליון ודעת תחתון דחו"צ דזו"ן. זה הביאור מהר שר"ה הי"ו :

ר"ב ש' כתב הרש"ש בהקדמה ד' ג' ע"ד וז"ל, וזמ"ש בזוהר מנהון אהצסמו ומנהון לא אהצסמו פי מנהון ר"ל מכולם, כלומר מה שנתקן מששת ימי בראשית עד היום הזה מקלת מהו"ק הנשצרו, כלומר חלק מכל אחד ואחד נחצסמו כלומר נתקנו, וכתב צנהר שלום דף י"ט ע"א וז"ל כגון עתה שאנחנו עומדים צאלף הששי שהוא ציסוד וכבר עצרו ממנו ת"ק שנה שהם כהצ"ד חו"ג ועתה לנו צת"ת דיסוד וכו', כלומר כל אלף שנים נתקן ספירה א' אלף הא' תקון ס' בהסד ואלף הצ' הוא תקון ס' בהצורה עד אלף הששי הוא ס' היסוד, נמלא עד עתה כבר נתקנו כ' ספירות והני לגמרי, כילד כתב בהקדמה מנהון אהצסמו כלומר מכולם היפך זה הלשו"ן ז"ל :

ת' מה שכתב מנהון אהצסמו ומנהון לא אהצסמו כאן מדבר קודם שנצרה אדם הראשון, מנהון אהצסמו כלומר צחי' אחי' של ז' מלכים נתקן עיי' המאנל ונשאר להם צחי' פנים להתקן עיי' אדכ"ר ציוס הראשון שצת דבראשית אלו לא הטא, ועכשו שחטא מלמד שלא תקן אלא פגם ומה שמתקנים אנחנו מתקנים חטא אד"ה, ומה שפגם פגם צביתא אלפי שני דעלמא ואנחנו מתקנים ומצררים ציורוי אדכ"ר צביתא אלפי שני, ומה שכתב צנהר שלום מוצן מפשטי' דברי הרב מדבר אחר חטא אדכ"ר אלף הראשון נתקן ספירת החסד ואלף הצ' בהצורה וכע"ז אלף הששי יסוד, והיסוד זה נפרט כמה פרטים לימים ולשצעות ולחדשים ולשנים ולשמיטות, וכל שצוב צכללותו נתקן ו"ק דאותו שצוב יום ה' הסד דז' מלכים יום צ' גצורה דז' מלכים עד תשלום כל השצוב נתקן ו"ק דאותו שצוב, ואח' דשצוב זה ופנים דשצוב שעבר וציווג דשצוב שלישי, ולא רלה לפרש אלף הא' נתקן הסודים דכולם וכו' ויסוד יסוד דכולם יען הרב לא כתב יסוד דכולם כפי פשט דצרוי פירש ח"ר שד"ה כפשטו :

שו"ת על שו"ב

ר"ג ש' כתב הרב צשה"כ ענין השינוים שצין וי"ט לשצת ד' עיי' ע"ב ד"ה עוד יש הפרש צין שצת לוי"ט דע כי צשצת עולה ז"א צמקום אצא ונוקצא צמקום אימא וחס נפרדים כל אחד ואחד צפ"ע זה צאצא לצדו וזה צאימא לצדו וכו' כי הנה צשצת כשעולה ז"א צמקום אצא לוקה הנה"י שלו לצחי' מוחין אלו לצדו ונקצב עולה צאימא ולוקחת נה"י שלה להיותה מוחין אליה

דעת שחס סוד יכו' וכו' עבדיק ולפיו' א"ש
והיע"א מהמגיב נר"ו :

ענין הלולב

גשם) שא"לה כחוצ נזכר שלום (ד"מ ע"א)
וז"ל והעניין כי בשלשה ימים
הראשונים נתקנים ג' פרלופים דהג"ת וכו'
ביום א' יכוין להמשיך המוחין לפרלופי חכמות
דפרלופי חג"ת וכו"י דהג"ת, וביום ג' לפרלופי
צינות, וביום ג' לפרלופי הדעות, וביום ד'
לפרלופי חכמות דפרלופי חג"ת וכו"י דהכ"ה
וביום ה' לפרלופי צינות, וביום ו' לפרלופי
הדעות וכו' ע"כ נמצא שבג' ימים הראשונים
מתקנים חג"ת וכו"י דהכ"ה ובג' ימים האחרונים
חג"ת וכו"י דהכ"ה וקשה דכבודור מסודר
בחופן אחר בג' ימים הראשונים להקן חג"ת
דהג"ת וחג"ת דהכ"ה ובג' ימים האחרונים להקן
וכ"י דהג"ת וכו"י דהכ"ה ^{אוצר החכמה} ולי"ע לכשות
זל"ז היע"א :

תשובה

נזכר נרגש הרב תר"ה (דני"א ע"כ
ד"ה מטתה) וז"ל ובג' ימים
הראשונים נתקנים חג"ת וכו"י דהג"ת, וכו'
ובג' ימים האחרונים חג"ת דהג"ת וכו"י דהכ"ה
עדי"כ והטע"י שבמ"א כתב כי בג' ימים ראשונים
נתקנים חג"ת דהג"ת וחג"ת דהכ"ה, כיוצו כך
שהחג"ת דהכ"ה נעשו נכ"י דהג"ת וכו"י דהג"ת
נעשו חג"ת דהכ"ה עכ"ל נמצא שגיהס אמת
נזכר שלום מייורי חג"ת וכו"י דהג"ת של
קודם החילוף נתקנים בג' ימים הראשונים
ונעשו אחר החילוף חג"ת דהג"ת וחג"ת דהכ"ה
ובזכ מייורי כבודור היע"א :

שד"ם) שא"ל

כחוצ נזכר בשכ"ו (דק"כ ע"ד)
וז"ל ולכן לריך לבוין לכביא
סוף קלח כלולב עד החזה שנג' וכו' וממשיך
בארכ אל נוקציה אשר ראשה כנגד החזה שבו
ע"כ ל"ע דנוק' דז"א כזר עלתה צנטילח דיוס
כיפור עד דיקנא דז"א עם ז"א וחס שוים ואיך
היא עתה צחזכ דז"א וממה נפשך קשה אם
היא נוק' דנקודה ה' ככוללת או נוק' דנקודה
ד' ככוללת שתיכן עלו צחזרכ דנטילח כ"א
דז"א שנה צנקודח הכיח ולי"ע להצין הדברים
היע"א :

תשובה עיון להרצ שמן ששון לשכ"ו
(דקל"ז ע"א) שהלריך בקושיב זו
וכ' דאף אם נאמר שהנוק' זו היא דחגיגת
שנת אשתקד כח' נזכר שלום (דמ"ל ע"ד) שכי
צ"כ הוא המשכת המוחין דאז"ל לזרין
הכוללים דזו השנה הנכנסת, ונסירח וכמשכת
מוחין דצ"פ לזרין דשנה שעברה וכמשכת
החסדים וזווג דש"ע לזרין דשנת אשתקד ע"כ
גם זה אי אפשר שכרי כזר חזרה שצ"פ צוה"כ
דשנה שעברה וחס שוים צקומתם כח"ל וכו'
ולצטוף הניח בדבר צל"ע :

ולענ"ד

לפי מ"ש נזכר שלום (ד"מ ע"א)
וז"ל וזה הסדר הוא צ"ק ומלכות
דדעת וגם צ"ק ומלכות דזרין וגם צ"ק
ומלכות דנוק' וכו' יעו"ש נמצא שפרלוף החסדים
דדעת כחזקן ע"י ענינועיים דלולב הוא פרלוף
כללי כולל ר"ק ומלכות דדעת דזרין והנוק' של
פרלוף דדעת הוא צחזכ דז"א דפרלוף דדעת
ולזו כנוק' מציחים לה צכובלות כג"ר של כ"א
מכז"ק דדעת שכזר נתפשטו שחס ענפו כלולב
ומינוו כז"ו צסידור צכחבורות שקודם יענועי
הצרכה יעו"ש וכו"ה דוגמת מה שנתקנו ז"א
ונוק' שהיתה צחזכ צ"כ וביפור שהוא תיקון
הגבורות צסוד שמאלו תחת לראשי ועלו זרין
שניחס צנטילה לדיקנא דז"א וחס שוים צקומתם
כן עדי"ז צכונת הניענועיים צימי הסוכות עד
ש"ע שהוא תיקון לפרלופי החסדים שהנוק'
היא צחזכ כז"א ובז"א נתקן ע"י הכוללות
והנוק' שצחזכ נתקנה ע"י הובחת כלולב צחזכ
וכ"כ לעיל צחשובכ של"ז יעו"ש וא"ש היב"א
¹²³⁴⁵⁶⁷ והיע"א מהמגיב נר"ו :

משה) שא"ל מה הפרש צין המשכת החסדים
בניענועיים להמשכתם ע"י
הבקפות דאד"ס דכל יוס ומכ הוא שורש
כהמשכות דז"א היע"א :
תשובה עיון נזכר שלום (ד"מ ע"א ד"ה
כל וד"ה והבקפות) ועפ"ז אפשר
שסדר הוא כך :
ע"י הדיבור צכקפות דיוס הוש"ר
לכמשך כג"ר דג"ר
דדעת צליון דז"א וחסו"ת, לג"ר דג"ר דדעת
עליון דח"צ הכוללים דזרין וגם ליעקו"ר :
ע"י

להמשיך טב"ד דדעת מוחין דנח"י לחצ"ד דו"ק
 דחג"ת דחג"ת ודנכ"י דז"א ע"כ ר"ל מוחין
 לפרל"ף ר"ק ש"ס כלי אמלעי וחילון דחג"ת
 דחג"ת וחג"ת דנכ"י וחס לקראים מוחין
 דחילוניות בערך מוחין הנמשכים בניעוטי הכלל
 ש"ס מוחין לפרל"ף הפנימי חצ"ד דחג"ת דחג"ת
 וחג"ת דנכ"י ש"ס לכלי פנימי וחס לקראים
 מוחין דפנימיות וכ"כ בסידור [דף יוד ע"א]
 מהרב סיר"א זל"ה וז"ל כונת צרכה ונעוטי
 הכלל הוא לצורך המשכה מוחין יותר פנימיים
 מהמוחין שנמשכו בצרכה ונעוטי הכלל וכ"י
 להמשיך ל"ס דמוחין מפרל"ף חסד העליון יומא
 דכולכו בעומד למעלה חתה כצניח בין תרין
 כחפין דא"א וכ"י דפרל"ף חצ"ד דחצ"ד הפנימיים
 דו"ק חג"ת ונכ"י דחג"ת ודנכ"י דדעת ודנופא
 דזו"ן ודיעו"ר ע"כ וכ"כ בספר פתח עינים
 [דק"א ע"ב ד"ה יצנין] יעו"ש ונדע ע"ש
 בסידור צנעוטי בצרכה לעורר המדרגות עד
 שורש היסוד דבאורחא דפלגיחא דשערי להמשיך
 משם אור רב דרך המדרגות וכ"י יעו"ש
 ונעוטי הכלל לא כהוב בסידור מהו סדר
 ההסעירות וצרכות בסידור (ד"ט ע"א) כ"י
 שצנעוטי הכלל לריך לעורר המדרגות עד חסד
 עליון דדעת דפרל"ף יומא דכולכו דא"א דוקא
 ולא עד פלגותא דשערי יעו"ש ולפ"י ל"פ שא"ך
 אפשר דצ"י צנעוטי בצרכה ש"ס מוחין
 דחילוניות לפרל"ף חצ"ד דו"ק דחג"ת דחג"ת
 ודנכ"י יכוין לעורר עד פלגותא דשערי ש"ס
 צנולגתא כתר דא"א ונעוטי הכלל ש"ס
 להמשיך מוחין דפנימיות לפרל"ף חצ"ד דחצ"ד
 דחג"ת דחג"ת ודנכ"י יכוין לעורר עד דדעת
 דיומא דכולכו בעומד בין תרין כחפין ולא
 יותר, וכ"כ לריך להיות לכיפך בצרכה ש"ס
 מוחין דו"ק נעורר עד יומא דכולכו וצב"ל
 ש"ס מוחין דג"ר נעורר למעלה יותר עד
 פלגותא דשערי או לפחות יכוין ש"ס ש"ס
 עד פלגותא דשערי יעו"ש :

חשובה עיין בספר פתח עינים (דק"א
 ע"א) וז"ל כונת דע דנענין זה
 א"ס לריך לעורר כל סדר המדרגות עד פלגותא
 דשערי גם צנעוטי הכלל נראה פשוט שצריך
 לכוין ע"ד נעוטי בצרכה לעורר כל המדרגות
 וכ"י

ע"י הדיבור צקפות דכל יום להמשיך
 מ"ק דג"ר דדעת עליון
 דא"א ויסודות ל"ק דג"ר דדעת עליון דחצ"ד
 כוללים דזו"ן וגם ליעקו"ר :

ע"י ישיבת הסוכה כל ז' נמשך
 מנ"ד

דו"ק דדעת עליון דא"א ויסודות, לג"ר דו"ק
 דדעת עליון דחצ"ד כוללים דזו"ן ודיעו"ר :

ע"י ימים שבנתיים בין יו"כ לכוכה
 נמשך מ"ק דו"ק

דדעת עליון דא"א ויסודות, ל"ק דו"ק דדעת
 עליון דחצ"ד כוללים דזו"ן ודיעו"ר :

ע"י מעשה צקפות דיום הוש"ד
 להמשיך מנ"ד דג"ר דדעת

תחתון דא"א ויסודות, לג"ר דג"ר דדעת תחתון
 דחצ"ד כוללים דזו"ן ודיעו"ר :

ע"י מעשה צקפות דכל יום להמשיך
 מ"ק דג"ר דדעת תחתון

דא"א ויסודות ל"ק דג"ר דדעת תחתון דחצ"ד
 כוללים דזו"ן ודיעו"ר :

ע"י הנענועים דלולב כל ז' להמשיך
 מנ"ד דו"ק דדעת

תחתון דא"א ויסודות, [וצב"ל מחסד דיומא
 דכולכו דא"א] לג"ר דו"ק דדעת תחתון דחצ"ד
 כוללים דזו"ן ודיעו"ר :

ע"י הברכה ונטילת כלולב קודם הנענוע
 להמשיך מ"ק דו"ק דדעת

תחתון דא"א ויסודות, ל"ק דו"ק דדעת תחתון
 דחצ"ד כוללים דזו"ן ודיעו"ר :

ע"י האדם צקפות דכל יום כשמקיף
 יכוין להמשיך מחסדים דו"ק דנופא

דז"א לחסדים דו"ק דנופא דנוק' ש"ס יעו"ר :

ע"י האדם צקפות דיום הוש"ד כשמקיף
 יכוין להמשיך מחסדים דג"ר דנופא

דז"א לחסדים דג"ר דנופא דנוק' ש"ס יעו"ר :

ע"י הקפות דיום ש"ת נמשך מכתרים דדעת
 עליון ותחתון דא"א

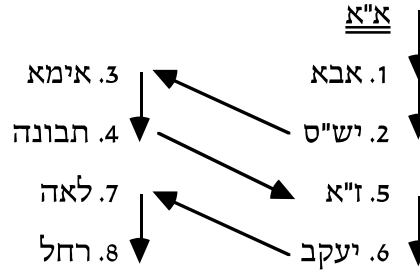
ויסודות לכתרים דדעת עליון ותחתון דחצ"ד
 כוללים דזו"ן ודיעו"ר! כניאור הכז מהרב

ש"ה נר"ו צחוספת נוסף מהמג"ב כיע"א :

שמו שאלה כהוב בסידור (דף י" ע"א)
 בעליות דנעוטי בצרכה

כא

שמן ששון	פתח עינים דף ק"א ע"א.	שער הכוונות	ק"ד ע"ב, ק"ז ע"ב עד ק"ח ע"א.
שערי רחמים	ח"ב שאלה שמ"ב דף פ' ע"ב, ושאלה שמ"ז.	סדור חלק תשיעי (ג)	דף ה' ע"א, י' ע"א, ט' ע"ב, ט"ז ע"א, ט"ז ע"א-ב, כ"א ע"א.
סדור חלק תשיעי (ג)	דף ה' ע"ב עד דף ו' ע"ב.	שמן ששון	פתח עינים דף ק"א ע"א וע"ד.
ספר הליקוטים	פרשת אמור דף מ"ח ע"ג.	נהר שלום	דף ל"ח ע"ב, מ' ע"א.
מבוא שערים	דף ס"ג ע"ב.	עץ חיים	דף ה' ע"ה.
עץ חיים	ח"א דף ס"ח ע"ג-ד.	שערי רחמים	ח"ב שאלה שמ"ג, שמ"ה, שמ"ז.
שער הכוונות	דף ק"ה ע"ד, דף ק"ו ע"א.	שער ההקדמות	דף ל"ט ע"ב.
תורת חכם	דף קס"ו.		

דעת עליון	כתר		שמחת תורה	או"מ
	ג"ר	ג"ר	דבור הוש"ר	או"מ
	ו"ק	ו"ק	דבור 7 ימים	או"מ
	ו"ק	ו"ק	מצות סוכה	או"מ
דעת תחתון	כתר		שמחת תורה	או"מ
	ג"ר	ג"ר	מעשה הוש"ר	או"מ
	ו"ק	ו"ק	מעשה 7 ימים	או"מ
	ו"ק	ו"ק	ברכה-חג"ת נה"י התפ"ב' התפ"א'	הקפות (בחי' 5) מ ל
גופא	ו"ק	ו"ק	אדם הוש"ר	או"מ
	ו"ק	ו"ק	אדם 7 ימים	או"מ

מ	ל	מצות הלל		מצות לולב			
		פרי פנימי (חב"ד)		פרי אמצעי (חג"ת) וחיצוני (נה"י)			
		נענועים	התפשטות שניה	נענועים	התפשטות שניה	ג"ר	ו"ק
		ברכה	ל מ	ברכה	ל מ		
		אחיזה	צ	אחיזה	צ		

ו"ק

ע"י הקפות דיום שמחת תורה	כתר			
ע"י דיבור בהקפות דיום הושענא רבא	נ"ך	נ"ך	מדעת עליון דאז"א וישס"ת	
ע"י דיבור בהקפות ככל יום	וי"ק	נ"ך	לדעת עליון דזו"ן ויעו"ר	
ע"י ישיבה בסוכה כל שבועה	נ"ך	וי"ק		
ע"י הימים שבין יד"כ לסוכות - נתקן מאליז	וי"ק	כתר		
ע"י שמחת תורה	נ"ך	נ"ך	מדעת התהוין דאז"א וישס"ת	
ע"י מעשיה בהקפות דיום הושענא רבא	נ"ך	נ"ך	לדעת התהוין דזו"ן ויעו"ר	
ע"י מעשיה בהקפות ככל יום	וי"ק	נ"ך		
ע"י נענועי הלולב כל שבועה	נ"ך	וי"ק		
ע"י ברכת הלולב ונשליחו קודם הנענוע	וי"ק	נ"ך	מסדים דנופא דז"א לז"ק דנופא דנוכ'	
ע"י אדם בהקפות דיום הושענא רבא	נ"ך	נ"ך		
ע"י אדם בהקפות ככל יום	וי"ק	נ"ך		

נה"י	חג"ת
גב' חסד	גב' חסד
ת"ת	ת"ת
גב' חסד	גב' חסד
ת"ת	ת"ת
הוד נצח	הוד נצח
יסוד	יסוד
הוד נצח	הוד נצח
הוד נצח	הוד נצח
ת"ת	ת"ת
גב' חסד	גב' חסד
ת"ת	ת"ת
הוד נצח	הוד נצח
יסוד	יסוד

חג"ת

מלכויות

נה"י

מלכויות

יכין בנענועי הברכה בפרצוף אמצעי וחיצון. בנענועי ההלל בפרצוף פנימי.

יכין בכתובת אליה ממשיכים את השפע:

חח"ן בג"ה דת"י דב"ח (ג' נענועים) ד- יום - ד- <כיוונים>, דח"ו"ב הכוללים דו"א.

Table with 10 columns: מספר הנענוע, כיוון בכיוון, נענוע, עשר ספרות, נענוע (דב"ח), דיוס (חב"ד), דכיוון (י"ק), דפרצוף (א-ו). Rows list various combinations of letters and their corresponding numbers and directions.

הולכה - לז"א
[א] להעלות ענפי הז"ת שהם נפשות ורוחות דנ"ר
(49 - ז"ת דז"ת) של הדעת, שהם החסדים
שכבר נתפשטו כו"ק דז"א, עם הארת החב"ד
(30 שהוא 3, 4-5) דדעת, (והארת ג"ר דז"ת - 21)
שבהם, שהם הלולב ומיניו (49),
לעלות ע"י היסוד (דז"א) שהוא הלולב, דרך
פנימיות חוט השדרה,
לעורר שורשם שבדעת דז"א (21 ו- 30 שהוא
3, 4-5). (בתחילה עולים 49 ל- 21, ו- 21 עולים
ל- 4-5 ו- 1-4 עולים ל- 3. בג' שלבים.)
[ב] לעלות גם הם (3- דעת עליון) ע"י שורש היסוד
(טפח עורף של הלולב) שבהם,
לעורר שורשם שביסודות (לבושים) דאז"א,
שהם (שורשם) הז"ת (49) דדעת תחתון (6)
דתרין עטרין (דעת המכריע בין תרין עטרין
דאז"א), המתפשטים בחב"ב דדעת (דז"א, שהם
סוד יה"ו (30 שהוא 3, 4-5)).
[ג] לעלות ולעורר שורשם שבו"ק דאז"א, שהם
הג"ר דדעת תחתון (21).
[ד] לעלות ולעורר שורשם שבדעת דאז"א, דתרין
עטרין עצמם (שהם יה"ו - 30 שהוא 3, 4-5).
[ה] לעלות ולעורר שורשם שביסוד (לשון) דח"ו"ב
דח"ך גררון (ח"ב) דא"א.
[ו] לעלות ולעורר שורשם שבדעת (פרטית דמו"ס,
יסוד דע"י שבמצה) דא"א.
[ז] לעלות ולעורר שורש היסוד דבאורחא
דפלאותא דשער.
[ח] סוד המשכת השפע לז"א (אור רב מפלגותא
דשער, לצורך 21): להמשיך משם (מפלגותא
דשער) אור רב לחסדים לצורך הבאת
הג"ר דז"ת - 21, ולהמשיכו דרך המדריגות
הני' לג"ר דדעת (דז"א - 30) שהם סוד יה"ו,
להאיר בג"ר דז"ת (21), ומשם לז"ת (49) שעלו
(לשלים צ"ר דז"ת - 21). ויכין לחזור ולהורידם
(ז"ת דז"ת - 49, וג"ר דז"ת - 21) למקומם (לגוף).

[ט] סיום כונת ההולכה - המשכת ה- 30 לז"א (מכאן הכוונה בפועל):

(ובנוסף לשפע הנ"ל - 21- ובוכותו) ולהמשיך מג"ר ו דעת (30) מוחין (חסדים)
דנח"י (שהם כח"ב העליונים, המאירים בתוך ג"ר דדעת - 30) לחב"ד (ג' ימים), דוי"ק
(כיוונים), (בג' ימים ראשונים): דחג"ת דחג"ת ודנה"י,
(בג' ימים שניים: דנה"י, דחג"ת ודנה"י) דז"א, (השפע הנמשך, וכדלקמן)

(מג"ר דדעת דאז"א - ע"פ היר"א המובא באות 7 הנ"ל)

Table with 6 columns: דרום, צפון, מזרח, מעלה, מטה, מערב. Rows show combinations of letters and their corresponding directions.

Table with 6 columns: ע"ב, ס"ג, מ"ה. Rows show combinations of letters and their corresponding directions.

[י] הבאה - לנ"ק

ומשם מבפנים, מכים בחזה (דז"א) ויוצא הארת החסדים (49, וגם 21), עם הארת
(המוחין) שם יה"ו (30) שבהם, שהם הנפשות (נוק) שבהם, אל הדעת
דפרצוף חב"ד (יום) דוי"ק (כיוונים).

(בג' ימים ראשונים): דחג"ת דחג"ת ודנה"י, (בג' ימים שניים: דנה"י דחג"ת ודנה"י)
דנוק' דז"ת אחרונה, ובוה נשלמת הוי"ה. (עד כאן לכין בלי שמות. מכאן הכוונה
בפועל: להוריד כל ה- 100 מג"ר דדעת דנוק' לגוף, אבל רואים שמות רק של ה- 30.)

ומשם (מחב"ד דדעת דנוק') לחב"ד (ימים) דוי"ק (כיוונים) דילה:

Table with 4 columns: אלהים, יהוה, יהוה, יהוה. Rows show combinations of letters and their corresponding directions.

Table with 4 columns: ע"ב, ס"ג, מ"ה. Rows show combinations of letters and their corresponding directions.

ג' כלי בינה דרחל
אלף ה' ה' ז"ה
אלה
א אה אה"ה
ג' כלי גבורה דרחל
יה"ו
אלהים
אכר"ט"ס
ג' כלי הוד דרחל
אלהים
א אל אלה אלהים
במ"כ"ן
ג' כלי דעת דרחל
יוד ה' ה' ז"ה
יוד יוד ה' ה' ז"ה
יוד יוד ה' ה' ז"ה
ג' כלי ת"ת דרחל
אלף ל' ל' ז"ה
אלף ל' ל' ז"ה
ג' כלי חסד דרחל
אלף ל' ל' ז"ה
אלף ל' ל' ז"ה
ג' כלי נצח דרחל
אל
א אל
ב"ס
ג' כלי יסוד דרחל
ש"ן דל"ת ז"ה
ש"ן דל"ת ז"ה
ש"ן דל"ת ז"ה
ג' כלי מלכות דרחל
אלף דל"ת ז"ה
אד"י
א אה אה"י
ע"ג ז"ת דנוק'

אלהים
ג' כלי חכמה דז"א
יוד ה' ז"ה ז"ה
יוד ה' ז"ה ז"ה
יוד ה' ז"ה ז"ה
ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלה
אלף ל' ל' ז"ה
ג' כלי נצח דז"א
יוד ה' ז"ה ז"ה
יוד ה' ז"ה ז"ה
יוד ה' ז"ה ז"ה
ג' כלי בינה דז"א
אלף א' א' ז"ה
אלף א' א' ז"ה
אלף א' א' ז"ה
ג' כלי גבורה דז"א
ג' כלי ת"ת דז"א
יוד ה' ז"ה ז"ה
יוד ה' ז"ה ז"ה
יוד ה' ז"ה ז"ה
ג' כלי יסוד דז"א
יאה"ו"נה"י
ש"ן ש"ן דל"ת ז"ה
ש"ן דל"ת ז"ה
ע"ג לולב ומיניו (ז"ת דז"א)

י"ס פרטיות
של ה- 30 דנוק'
(עם הארת הכח"ב).
[ע"ג 49, 21 (כלי שמות)]

י"ס פרטיות
של ה- 30 דז"א
(עם הארת הכח"ב).
[ע"ג לולב ומיניו]

כי החסד הו' הפנימי דו"ח נכנס ע"י נעילת לולב ביום הזה
נשאר ב' חס' המקיפים התחתונים דאימא ושל ז"א לכנס
במלכות שבה. אמנם מלאנו ג' בחי' בענין ז' ההקפות האלו
וסימנם אדם :

והנה אות א' הוא בחי' האדם עלמו המקיף את המזבח ואת
ד' הוא הדיבור הנאמר בעת ההקפה כנו' במשנה וז"ל
וכך היו אומרים אלו ליה וליה עינינו כו' וגם בומה"ז אלו אומרי'
פומונים ובהם מזכירין זכות ז' האבות בז' הקפות כמו שתיקנו
מסדרי התפלות כל א' כפי מנהגו (א' אות מ' היא המעשה והוא
הולכת הלולב בידו בעת ההקפות וכנגדו הם שלשה בחינות
חסדים מקיפים. הא' הוא בחי' המקיפ' של החסדים דאימא. הב'
בחי' המקיפים של החסדים דז"א בשרש' העליון למעלה בדעת
שבו ומשם אנו ממשיכים הארה אהם המקיפים שישארו במלכו'
שהוא המזבח או התיבה. הג' היא המקיפים של החסדים התחתוני'
ומהפשטים ברוק בגופא דז"א כי כבר ביארנו כי עתה אנו
מחברים כל בחי' החסדים המקיפים יחד. וגמלא כי לריך לבוין
כי ע"י הקפת האדם עלמו נמשכים המקיפים של החסדים
התחתונים דגופא דז"א הנקרא אדם שהוא ההוי"ה דאלפין העולה
מ"ה כמנין אדם והנה אלו הם סוד חיבוק הימין שבהם נאמר
וימינו התבקני שהוא זרוע ימין דז"א שהם החסדים שמחבק בהם
את הכלה וע"י הדיבור הוא ממשיך המקיפים של החסדים דאימא
כי ממנה יולא הקול והדיבור כעודע וע"י הלולב שבו מקיפין
המזבח או התיבה הוא ממשיך המקיפים של החסדים העליונים
שדעת דז"א וע"י הלולב שהם ז' החסדים התחתונים מעוררים
השרשים העליונים שדעת דז"א כנ"ל וגמלא כי בכל הקפה מזו'
הקפות שבוים זה לריך לכלול אותם בג' בחי' אלו והנה סדר הו'
הקפות הם כסדרן ממעל' למטה מחסד עד המלכות וזה כ"סין :
הקפה א' בחסד. ולריך לבוין בה ג' מיני מקיפים כנגד ג'
בחי' הנו' אלא ששלשתן הם בחסד וכבר נתבאר
אללנו כי כל המקיפים הם בחי' שם א"ל כי במילוי אלף למד
עולה בגימטרי' הק"ף ועם חשבון אותיותיו הוא הקפ"ה בגי' עם
הכללות והנה שם אל זה יולא משם ייאי שבמילוי הוי"ה דס"ג
כעודע. והנה הוא בגי' א"ל היולא משם הוי"ה דס"ג שבאימא וגמלא'
כי לריך לבוין ג' שמות אל אל ראשון כנגד הדיבור והוא כנגד
אימא ולכן תכוין בו לשם ייאי היולא מהוי"ה דס"ג שבאימא כנו'
הב' כנגד הלולב וכנגד הדעת ותכוין בגי' שמות יהו' שבחסד
כעודע שהם בגי' ס"ג ותוליא ג' כממנו שם ייאי כנו' אבל תכוון
במילוייהם כסדר ע"כ ס"ג מ"ה ותכוין להמשיכם אל ה' אחרונ'
שהיא הנוק' הוי"ה דבין ובה נשלמים ונעשים היות גמורות
או תכוין בגי' היודין שבג' שמות אלו ועם כללותם הרי אל וטדע
כי שם יהו"ו הוא בחסד דדעת כנ"ל בסוד ששה נענושים של
הלולב הג' כנגד האדם וכנגד ו"ק התחתונים ויכוין כי אדם
הוא כויה דמ"ה ובה יש ג' אלפין שכל אחד מהם הוא שם אהיה
הרי' הם ג' שמות אהיה שהם במכפר הוי"ה דס"ג ותוליא ג"כ

ממנה שם ייאי ע"ד הנו"ל שהוא כמנין אל ותכוין בגי' שמות
אהיה הנו"ל כי שלשתם הם במילוי יודין (ג) גם בזכות ג"פ אהיה
שביארנו שם לריך ג"כ שתכוין שהם בסוד מילוי ע"כ ס"ג מ"ה ועד"ז
בכל ז' ההקפות (ג) מוזן מן ההקפה הו' שלשתם הם במילוי הוין לפי
שהם בסוד המלכות הנק' ה' תהיה ד'. ואח"כ תכוין במיבור ג"פ
א"ל הנו"ל כי הם בגי' מנין ותמשיך זו המנין במלכות כעודע :

הקפה ב' בגבורה. וע"ד ההקפה הא' אלא שתכוין כי א"ל
הא' הוא כנגד הדיבור וכנגד אימא ותכוין בו
בשם ייאי היולא מהוי"ה דס"ג שהוא באימא. הב' היא כנגד
הלולב וכנגד הדעת דז"א ותכוין בגי' לירופי הוי' הוי' הוי' כסדר
מילוי ע"כ ס"ג מ"ה והם בגבול' שדעת כעודע ותכוין להמשיכם
אל ה' אחרונה כנ"ל. הג' כנגד האדם וכנגד ו' קטוות התחתונות
והוא שם ייאי היולא מני' שמות אהיה היולא מני' אלפין דהוי"ה דמ"ה
שהיא בגי' אדם ושלשתם הם במילוי הוין ואח"כ תכוין במנין ג' :

הקפה ג' בת"ת. א"ל א' דיבור ובחי' והוא שם ייאי היולא
מהוי"ה דס"ג. הב' כלולב ודעת ויולא מני' ויה יה
ויה במילוי ע"כ ס"ג מ"ה שבת"ת שדעת. הג' מני' אהיה דהוי"ה
דמ"ה ושלשתם הם במילוי אלפין ואח"כ תכוין במנין ג' :

הקפה ד' בגלות. א"ל א' דיבור ובחי' ובשם ייאי דס"ג. הב'
כלולב ודעת ובגי' יה יה יה במילוי ע"כ ס"ג
מ"ה שבגלות שדעת. הג' מן ג' אהיה דהוי"ה דמ"ה ומילוי כל אחד
מהם הוא אלף הי יוד הא הי א' בידין והב' באלפין היודין לפי
שהיא קו ימין והאלפין לפי שיונק מת"ת קו האמצעי ואחר כך
תכוין במנין ד' :

הקפה ה' ביהוד. אל א' ודיבור ובחי' ובשם ייאי דס"ג. הב'
כלולב ודעת ובגי' יהו יהו יהו במילוי ע"כ
ס"ג מ"ה שבהוד שדעת. הג' מן ג' אהיה דהוי"ה דמ"ה אשר
מילוי ה' ראשונה היא בהסין והב' היא באלפין לפי שתיקרו הוא
קו שמאל ולכן הא' היא בהסין והב' היא באלפין לפי שיונק מן
הת"ת ותכוין במנין ה' :

הקפה ו' ביסוד. א"ל א' דיבור ובחי' ובשם ייאי דס"ג. הב'
כלולב ודעת ובגי' יהו יהו יהו במילוי ע"כ ס"ג
מ"ה. הג' מן ג' אהיה דהוי"ה דמ"ה ומילוי ה' ראשונה הוא
באלפין לפי שהוא קו אמצעי והב' היא בידין לפי שהיא
מטה כלפי חסד שהיא יודין ותכוין במנין ו' :

הקפה ז' במלכות. א"ל א' דיבור ובחי' ובשם ייאי דס"ג.
הב' כלולב ודעת ובגי' יהו יהו יהו ושלשתם הם
במילוי הוין דבין ותכוין כי שלשתם עולין בגי' קכ"ו שהוא שם
אדני בריבוע כזה **א אד אדני אדני** העולה קכ"ו והיא בחי'
הכתר שלה כעודע ולאו ממשיכין אותה עתה אליה. הג' מן ג'
אהיה דהוי"ה דמ"ה ומילוי ה' ראשונה באלפין והב' היא ה"ה
בהסין ותכוין במנין ז' וזה לורה בקלה על הסדר שתכוין בהם
שלא תטעה ובתחילה תכוין להמשיך החסדים המקיפים מאימא
ומדעת דז"א ומגופא דז"א :

הקפה ד' בנצח
יוד הי ואלו הי אל
יוד ויו הי ואלו סי
יוד ואלו הא אל
יוד הא ואלו הא אלף
סי יוד הא אלף הי
יוד הא אלף הי
יוד הא אל
מנין
הקפה

הקפה ג' בת"ת
יוד הי ואלו הי אל
ויו יוד הי ואלו יוד
סי ואלו יוד הא אל
יוד הא ואלו הא
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא אל
מנין

הקפה ב' בגבורה
יוד הי ואלו הי אל
הי ויו יוד הי ואלו יוד
הא ואלו יוד אל
יוד הא ואלו הא אלף
הס יוד הה
אלף הה יוד
הס אלף הה יוד הה אל
מנין

הקפה א' בחסד
יוד הי ואלו הי אל
יוד הי ואלו יוד הי ויו
יוד הא ואלו אל
יוד הא ואלו הא אלף הי
יוד הי אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי אל
מנין

הנהרות וביאורים: א) ח"ש לאו דוקא ז' אבות כעבור כי קים לן אן קורין אבות אלול לנ'. האמנם להיות שהם כנגד ו' קני מטירה והם הנ"ל נתי"ס קרא
אותם אכזב וזהו כינת הרכ ז"ל: ב) ח"ש שיד מלחא במ"א הנה להרכ ז"ל שכתב על ענין זה וז"ל גם כו': ג) ח"ש ו"ש פי כחן כתב
שיולאם מהי"ה דמ"ה לנד. ואילי נאזר שאחר שיולא מהי"ה דמ"ה ונעשו ג' אהיה אח"כ נחזור לפי"ס ולכין בהם בסוד ע"כ ס"ג מ"ה כנלפ"ד: ד) עכ"ל הרכ:

הקפה ה' בהוד
 יוד הי וואו הי אל
 הי יוד ויו - הי יוד
 וואו הא יוד וואו אל
 יוד הא וואו הא. אלף
 הה יוד הא. אלף הה
 יוד הא. אלף הה יוד
 הא אל

מגן

הקפה ו' ביסוד
 יוד הי וואו הי אל.
 ויו הי יוד. וואו הי יוד.
 וואו הא יוד אל
 יוד הא וואו הא. אלף הא
 יוד הי. אלף הא יוד
 הי. אלף הא יוד
 הי אל

מגן

הקפה ז' במלכות
 יוד הי וואו הי אל
 יוד הה וו. יוד הה וו
 יוד הה וו. אל
 א חד פנד ארבע יוד
 הא וואו הא. אלף הא יוד
 הה. אלף הא יוד הה
 אלף הא יוד הה אל

מגן

ודע כי שמעתי ממורי ז"ל כי הגה ו"פ מגן הם בו הקפות הראשונות וכולם הם ליתנם במלכות כ"ל. ועוד יש מגן ז' במל' ענמם בהקפה הז' והנה ו' מגן הראשו' הם בני תק"ח וברדהם כמ' נעשה בה בהם מגן הו' שגם הוא בני' תק"ח לפי שמגן הם ג"פ א"ל א"ל א"ל וכשהמלאים במילוייהם אלף למד אלף למד אלף למד יעלו בני' הק"ה ועם ג' כוליהם יהיו בני' הק"ח הרו כי מן ו' מניינם ראשו' העולים תק"ח נעשה בה מגן ז' העולה גם היא בני' תק"ח:

ועתה נבא' הבחי' הנ' הנעשית ביום זה והוא ענין הגבור' כ"ל והוא ענין הנשיקין הקודמין אל הוונ כ"ל. והנה בענין אלו החסדים והגבו' יש לי קלת דוחק לדעת כמה וכמה פעו"ז נכסלו בוונתם וכמה וכמ' א' נכנסו וכבר ביארנו קלת בחיטותיה'כל הדרוש' שקדמו מיו' ר"ה עד עתה ולר"ך לפמוד ולהסתכל בחיטותיה' א"ך שו"ט ב' וכפולות וכפרט ענין הגבו' מה חילוק יש בין גבו' חמש תפילות יו"כ אל החותם ענמו של נעילת יו"כ ואל הגבו' שלקחה ביום ר"ה בסוד עטרא' דגבו' צעת ההרדמה הנקרא' חבוק השמאל ואל הגבו' של יום הו"ר ואל חותם ליל הו"ר ואל גבו' יום ח' עלרת. והנה שמעתי ממורי ז"ל בענין החסדים כי כל החסדים שנתבארו לעיל בין החסדים של אימא הפנימיים שנכנסו קודם הסוכ' ובין המקיפים שלהם שנכנסו ע"י מלות הסוכה ובין החסדים הפנימיים ומקיפים דו"א שנכנסו ע"י נטילת לולב והקפה כ"ל באורך כולם הם לנורך תיקון פרטוף המלכות אבל אותם שהם לנורך הוונ הם נכנסים ביום הו"ר וביום ח' חג עלרת ז' :

גם בענין הגבורות שמעתי בשם מורי ז"ל כי הגה גבו' דו"א ענמו נהנס לה בצערה הימים שכן ר"ה ליו"כ בסוד שמאלו תחת לראשי כי הגבו' האלו הם שמאלו דו"א ענמו ואח"כ ביום הו"ר ע"י ה' בדי ערב' שאנו מחבטין אותם על הקרקע אנו מעוררי את הגבורות האלו ענמם אשר כבר היו ביסוד שלם מתחיל' כנו' כי כיון שעתה נשלם כניסת כל החסדים כ"ל לכן אנו מעוררים את הגבו' אשר היו בה מתחילה ונותנים בה כח שיעלו מ"ן למחר' ביום ח' עלרת בזוונ הנעשה אז. אבל מ"ש בקונטרס ממה שאני שמעתי ממורי ז"ל הוא באופן זה' כי הגה אחר שנכנסו כל החסדים בה וגשלם כניסה כולם ביום הזה ע"י הסוכה והלולב והקפה הלולב או נכנסין הה"ג בה במלכות אשר בה כי גם בחי' כללות החסדים של חלק מלכות שבה נכנסו ביום זה כנזכר ואחריהם נכנסין ה' גבורות במלכות שבה כי כבר גבורת היסוד שבה נכנסין מתחילה ואלו אינם ע"י ז"א אלא נמשכו לה מאימ' עילאה ענמה כדמיון ה' גבורות היסוד שבה שנכנסו מתחילה מן א' ביו"כ ואלו הה"ג ניתנין בה כדי לעשות בה בחי' כלי של מ"ן אשר בה כדי שלמחרת ח' עלרת צעת הוונ תהיה מוכנה לשחובל אז להעלות מ"ן ומאלא כי ה"ג אלו הם בחי' הכלי של מ"ן אשר במלכות שבה ולענמם הגו' נמלא כי אינם נכנסו הה"ג אלו עד אחר שכבר נכנסה הארת כללות החסדים במלכות שבה בסוד המקיפים ג"כ והוא אחר קדיש התקבל של הסקפות. ואמנם כניסת החסדים דאימא היה ע"י הסוכה ושל ז"א ע"י הלולב אבל אלו הגבו' הם ע"י הערבה שהיא מנהג נביאים ליקח ערבה וזלת אוז' של לולב ותחבוב אותה בקרקע ולא תברך כמ"ש ז"ל חביב חביב ולא בריך. ולכן אבאר ענין הערבה אשר ביום זה הגה אחר שאמרו קדיש התקבל של אחר סדר ז' ההקפות קח ה' בדים

של ערבה כשרות כמו אותם שלולב ולא תקחם קודם עם הלולב כמנהג קנת עמי הארץ כי אין ראוי לעורר הגבור' והדינין בזמן כניסה החסדים והכוין שהם ה"ג מנפנף וניתנות לה מאימא לעשות בהם במלכות שבה כלי להעלות בו מ"ן ביום ח' עלר' כ"ל ואח"כ תחבוב בהם על הקרקע ותכוין כונה א' צעת החבוב' שהוא בזמן הורדת הערבות עד לקרקע והוא לתת בה ה"ג הגו' לעשות בה בחי' כלי במלכות לנורך המ"ן כנו'. ותכוין כי הערבה הוא בני' ארבע שהם סוד מ"ן אשר בה גם הוא בני' עזר ר"ל כי ע"י קן תהי' היא עזר כנגדו להעלות מ"ן כנגד המ"ד שהוא נותן לה בזמן הוונ ביום ח' עלרת ולכן לר"ך שהחבוב' ח' חבבות כנגד ה' גבורות כי בכל חבבה יורד וניתן בה גבו' א' מהם וכונת החבבה בענמה הוא הכאת הדינין ויירידתם במלכות שבה הנקרא' קרקע עולם כעודע וגם עניינה הוא להכות ולשבר ולהחליט כח הגבו' כדי שיתמקחו ויתבסמו. גם תכוין צעת החבבה לשם יוד הא וואו הא שהוא בני' ע"ל ווס נרמו במ"ש חז"ל חביב חביב ולא בריך ואיני זוכר א"ך נרמו. ואפשר כי מלת חביב גבי' ע"ל ז' והם חבבות הרבה הרמוזות באמרו חביב חביב ושהיחס נקרא' חביב לשון רבים ה'. ואמנם אין לנורך לברך על הערבה הו כי כיון שאינם הגבורות ענמם של הוונ רק לעשות מהם כלי הגו' לכן די בחבבטם שהוא נעשה ואין לנורך גם בדיבור. ונודע כי ערבי תלל הם גלת והוד הנקראים נביאי' וזוה אמרו בגמרא כי ערבי' הוא מנהג ויסוד של נביאים והרי נתבארו כונת החבבה שהוא הורדת הערבות וחבבטן בקרקע אבל צעת העלונת מן הקרקע כי בכל חבבה יש יריד' ועליה ולכן צעת העל' תכוין כוונה אחרת והוא כי זה הוא בחי' הנשיקין הקודמין אל הוונ של ח' עלרת כי נודע כי ערבה דומה לשפתים והנשיקין הם בחי' השפתים והם ענין הנשיקין ממנה אליו מתחל לעילא דרך עלי'. ונלעד' כי עתה נעשה הוונ הרוחני הנקרא נשיקה כמבואר ענינו במקומו אבל לא שמעתי ממורי ז"ל אלא כן נלעד' :

דרוש ט' ובו יתבאר ענין ח' עלרת וענין הכרת הגשמי' בו ולמה נקרא יום שמחת תורה וגם ביום צ' נקרא יום אסרו חנ. הגה כבר ביארנו קלת מנהגים אשר ביום זה למעלה בחמילת הדרושים של חג הסוכות גם נתבאר שם כי כל הימים שמר"ה עד עכשיו כל הוונים היו ישראל או יעקב עם לאה אבל רחל הייתה נתקנת ונבנית מדריגה אחר מדריגה בהמשך ימים האלו לאט לאט בשביל חטאו של אדיר' שחטא ביום ר"ה שבו נברא העולם. והנה עתה כבר נתקן ונבנה כל גופה וננסרה וחזרה אפי' באפי' וניתנו בה כל בחי' החסדים דאימא וד"א לנורך בגין גופה ולא בסוד הוונ גם נעשו בה שני החתמות כ"ל גם ביום הו"ר נעש' בה הכלי שבתוכו המ"ן ע"י הערבה הנק' מנהג ויסוד של נביאים והם ה' גבורות דאימא וכבר נשלמו כל הבחי' ועתה ביום ח' עלרת אז הוא זיווג ז"א ענמו עם רחל בתפלת המובק דוקא ולא מקודם לפי שבתפלת מוסף הם שוים בקומתם כ"ל צענין דרושי הו"ש דרך כללות וההפך שכן עליית התפלו' דיום שבת ליו"ט. והנה בזוונ הזה נלעד' ששמעתי ממורי ז"ל כי בזוונ הזה נותן לה הו"א ה"ג צ' בסוד עיפת הוונ כעודע כי יש גבורו' זכרים ונקבות כמבואר בדרוש קין והבל ולכן מזכירין את הגשמים בתפלת מוסף ביום זה ואומרים משיב הרוח ומורי' הגשם כי הגבו' הם נקראים גבורות גשמים ואח"כ בחג הפסח נותן לה החסדים כי חג הפסח הוא בחסד כעודע אבל מה שאמרתי

גבורות וביאורים : א) וכמה וכמה שמעתי נכנסו. ש"ס : ב) ח"ך שונות זו מוונ וכפולות. ש"ס : ג) זה נראה היסך מ"ש לעיל בסמוך דהו"ר זש"פ הוא נתינת ה"ג לה וכאן כתב שהם ה"ח עיין כס' ע"ת כי יש ספק בדבר. ש"ס. עיין לקמן בהגות וביאורים אות ז' : ד) י"ל שאינו גי' ע"ל כ"א כ"ש. וי"ל שירמוו חביבי גי' ע"ל כמ"ש אח"כ וכוון. אחת ואלו : ה) א"ש שמעתי אני ג"כ מהם הרב ז"ל שנתנו שם ע"ל המוכר בש"ת של חביב חביב ולא בריך והם אומות עטוף"ך והם נמשפר ע"ל וכמסר שם יוד הא וואו העולה בני' גם הוא ע"ל. ואולי מפני שתיבות ולא בריך הם ציווי לא בריך לא מנהג אותם הרב : ו) שפ"ח משער לולב : ז) עיין כס' עו"ת ע"כ ע"כ דמכיו או ה"ח כי יש ספק :